

N:o 236.

Af Herr C. J. Bergman: Angående tillägg till 70 § i Kongl. Förordningen af den 21 Mars 1862, om kommunalstyrelse i stad.

Då vid 1865 — 1866 årens riksdag Rikets Ständer beslöto, att hos Kongl. Maj:t anhålla om den ändring af sista punkten i 70 § af Förordningen om kommunalstyrelse på landet, att denna punkt komme att erhålla följande lydelse: "Vid indrivande af dessa medel eger kronofogden att såsom uppbördsprovision jemväl uttaga hos den restskyldige tre procent af det resterande beloppet», hvilken ändring sedan blifvit lag genom Kongl. Maj:ts nådiga Kungörelse af den 29 Juni 1866; stöddes Rikets Ständers beslut, bland annat, derpå att, derest icke den betalningsskyldige vore underkastad någon påföljd för uraktlåtenhet att i föreskrifven tid erlægga sina kommunal-utskylder, och då till och med kostnaden för deras indrivande drabbade kommunen, den betalningsskyldige skulle finna det vida beqvämligare, att i sitt hem aflemna utskylderna till den, som komme att afhemta dem, än att inställa sig vid uppbördsstämman, helst han såmedelst kunde vinna en och annan månads anstånd med liqviden; och sådant ansågs med rätta såsom lockelse till ett missbruk, hvars utbredning borde förekommas.

Enahanda skäl företer sig ännu i fråga om kommunalutskylder i stad, och då det icke gifves någon utväg för vederbörande myndigheter att, medelst stadgande af något slags vite eller stämmoböter, åstadkomma ett korrektiv mot nämnda från flera städer försporda missbruk, enär Kongl. Maj:t funnit Sig förhindrad att meddela begärd fastställelse å stadsfullmäktiges i några städer uti sådant hänseende fattade beslut;

och då sådan likgiltighet för fullgörandet af sina kommunala skyldigheter mångenstädes och beklagligen visat sig äfven hos dem, som haft jemförelsevis betydligare belopp att erlægga, och hvilkas uraktlåtenhet säkerligen haft sin grund endast i ofvan antydda beqvämighet eller i begäret, att under den eller de måna-

der, som förflöto mellan uppbördsstämman och den tid, då de i sina hem blefve affordrade skattebeloppet, njuta t. ex. upp- och afskrifningsränta å ifrågavarande medel i någon bank eller annan ränte-afkomst, till men för kommunen, som på den föreskrifna uppbördstiden egt rätt att se sina inkomster inflyta och då kanske också behöft desamma;

så och enär det är att förmoda, att helsosam ordning och för stadens behof önskelig punktlighet skall göra sig gällande, om någon särskild påföljd för försumlighet vid stads-utskyldernas erläggande blefve i lag fastställd, vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen för sin del ville besluta följande tillägg till 70 § i Kongl. Förordningen af den 21 Mars 1862 om kommunalstyrelse i stad:

»Vid indrivande af restskrifna stadsutskylder må vederbörande exekutörer såsom uppbördsprovision jemväl uttaga hos den restskyldige tre procent af det resterande beloppet;»

och att Riksdagen i underdånig skrifvelse anhåller om Kongl. Maj:ts nådiga fastställelse å det i den antydda syftningen blifvande beslutet. Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm i Januari 1868.

C. J. Bergman.

N:o 237.

Af Herr C. J. Bergman: Angående anslag af 156,500 R:dr R:mt till vågbrytarens vid Wisby förstärkning och sammanbindning med landet.

Att vid innevarande riksdag, hvilken har så många bekymmersamma finansiella förhållanden att ordna och så många stora behof att afhjelpa, under tecknad vågar väcka fråga om ett anslag af statsmedel, stort R:dr 156,500 R:mt till den af nysslidna års utomordentligt täta och starka, ofta orkanlika höst- och vinterstormar i betänkligaste grad skadade vågbrytarens vid Wisby förstärkning och sammanbyggnad med land, kommer sig af det här, lika vördsamt som uttryckligt uttalade